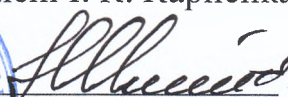

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ УКРАЇНИ
Київський національний університет
театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії КНУТКіТ
імені І. К. Карпенка-Карого

 Інна КОЧАРЯН
28 березня 2025 року

**ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО
ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ В6 ПЕРФОРМАТИВНІ МИСТЕЦТВА**

Рівень вищої освіти	третій (освітньо-науковий)
Галузь знань	В Культура, мистецтво та гуманітарні науки
Ступінь вищої освіти	доктор філософії
Термін навчання	4 роки

З М І С Т

ВСТУП.....	3
ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ	4
ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ.....	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	8
РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА.....	10

ВСТУП

Додаткове вступне випробування зі спеціальності, що проводиться у формі співбесіди, складають особи, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їх дипломі магістра (спеціаліста).

Метою додаткового вступного випробування зі спеціальності є виявлення рівня знань та вмінь вступників, які необхідні для опанування ними програми підготовки, а також для їх участі у конкурсному відборі для зарахування на освітньо-наукову програму Сценічне мистецтво.

Програма розроблена відповідно до освітньої програми підготовки магістра зі спеціальності 026 Сценічне мистецтво.

Завданням додаткового вступного випробування зі спеціальності є оцінка теоретичної та практичної фахової підготовки вступників; виявлення у них загальних знань про основні тенденції у виконавському мистецтві; уявлення про організаційно-історичні періоди розвитку театрального мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та вітчизняному мистецтві, знання теорії та історії менеджменту; взаємозв'язків і взаємодії театру та держави.

Вступник до аспірантури має відповідати наступним вимогам:

- бути компетентним у проведенні наукових досліджень, обирати необхідну методологію, формулювати цілі дослідження, формулювати актуальність обраної наукової теми;
- вибирати необхідні методи дослідження, формулювати цілі й давати обґрунтування;
- мати уявлення про методологію аналізу театральний процес, достатню компетентність в проведенні наукових розвідок, володіти сучасними інформаційними технологіями, вміти давати обґрунтовану інтерпретацію отриманим результатам;
- виявити знання у галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, драматургії та ін.);
- володіти методологією аналізу закономірностей розвитку театрального мистецтва, використовувати порівняльно-історичний, системний та інші підходи до сценічного мистецтва, компетентно і коректно проводити наукові дослідження, мати науково обґрунтоване уявлення про функціонування театру як соціокультурного феномена;
- виявляти самостійність і творчий підхід в науково-дослідній роботі.

Під час формування даної програми враховувалися дисципліни циклу професійної підготовки, що передбачені освітньою програмою підготовки магістра за спеціальністю Сценічне мистецтво.

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Програма додаткового вступного випробування зі спеціальності охоплює коло питань, які в сукупності характеризують вимогу до знань і вмінь особи, що бажає навчатись у Київському національному університеті імені І.

К. Карпенка-Карого з метою отримання освітньо-наукового ступеня доктора філософії за освітньо-науковою програмою «Сценічне мистецтво».

Додаткове вступне випробування зі спеціальності може проводитись в очному та відповідно до Правил прийому до аспірантури Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого в 2025 році.

Оцінювання знань вступників носить комплексний характер та складається з теоретичної частини, співбесіди, під час проходження якої вступник повинен виявити знання в галузі театрального мистецтва (історії світового та українського театру, драматургії), загальних знань щодо різних видів мистецтва, що є основою театрального синтезу (образотворче мистецтво, музика тощо), про основні тенденції в у сучасному театральному процесі, про історичні етапи в розвитку сценічного мистецтва, його жанрово-стильові особливості, вміння характеризувати найважливіші творчі постаті у світовому та вітчизняному мистецтві.

Рівень знань та практичних навичок вступників оцінюється комісією за результатами додаткового вступного випробування за 200-бальною шкалою.

ОРІЄНТОВНИЙ ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

1. Античний театр та його місце у розвитку світової театральної культури.
2. Театр доби Середньовіччя: напрями та жанри.
3. Традиції комедії дель арте у світовій театральній культурі.
4. Європейський театр епохи ренесансу та його значення у розвитку світової сценічної культури.
5. Театр французького класицизму та його значення у розвитку світової сценічної культури.
6. Український вертеп, його рефлексії у сучасній сценічній практиці.
7. Український «Театр корифеїв», його місце в історії театральної культури України.
8. М. Гоголь і світова театральна культура.
9. І. Франко і театр.
10. Лесь Курбас – реформатор українського театру.
11. Художні пошуки в європейському театрі на межі XIX – XX ст.: драматургія, Перформативні мистецтва.
12. Творча спадщина Б. Брехта в контексті розвитку світового театру.
13. Театр абсурду: філософські засади, естетичні принципи, особливості сценічного втілення.
14. Художні явища театральної культури США XX ст.
15. Провідні режисери європейського театру другої половини XX ст.-початку XXI ст.
16. Українська сценографія XX ст.: тенденції розвитку, провідні майстри.
17. Школа сценографії Д. Лідера.
18. Видатні актори українського театру першої половини XX ст.
19. Провідні актори українського театру другої половини XX ст.

20. Українська драматургія першої половини XX ст.
21. Українська драматургія другої половини XX ст. початку XXI ст.
22. Провідні режисери України першої половини XX ст.
23. Режисура українського театру II половини XX ст.
24. Постдраматичний театр в Україні: художньо-естетичні засади, тенденції розвитку.
25. Провідні українські театрознавці першої половини XX століття.
26. Жанри театральної критики.
27. Тенденції розвитку сучасного театру ляльок України.
28. Оперета як різновид музичного театру.
29. Особливості розвитку оперного жанру в XX ст.
30. Балет як різновид музичного театру.
31. Жанрові особливості мюзиклу та рок-опери.
32. Семіотичне дослідження театального твору.
33. Театральна антропологія.
34. Авторське право і суміжні права у сфері виконавського мистецтва.
35. Архітектура Києво-Печерської лаври.
36. Видатні майстри зарубіжного театру XX століття.
37. Видатні майстри українського театру XIX століття.
38. Видатні майстри українського театру XX століття.
39. Видатні події в театально-концертному житті України минулого та даного сезону.
40. Головні етапи режисерської діяльності Джорджа Стрелера.
41. Діяльність театру товариства «руська бесіда» в 1900-1918 рр.
42. Етапи підготовки та випуску нових вистав в театрі.
43. Загальна характеристика творчості Вільяма Шекспіра.
44. Іван Франко і театр.
45. Класифікація жанрів у контексті розвитку світового театру.
46. Методи соціологічних досліджень глядачевої аудиторії театру.
47. Микола Лисенко – фундатор української музичної класики та засновник системи музично-драматичного навчання в Україні.
48. Найвидатніші майстри західноєвропейського театру XX століття; їх вплив на формування театральних систем та шкіл (Б. Брехт, Є. Гротовський, Дж. Стрелер, П. Брук та ін.)
49. Органи управління культурою і мистецтвом в Україні.
50. Організаційні принципи театру корифеїв.
51. Основні документи, що супроводжують процес випуску нової вистави в театрі.
52. Основні принципи організації бухгалтерського обліку в театрі.
53. Особливості експлуатаційної діяльності театру.
54. Особливості розвитку американської театральної культури, її відмінність від європейських пріоритетів у визначенні творчо-організаційних засад.
55. Особливості управління театально-видовищними підприємствами.
56. Порядок ведення білетного господарства в театально-видовищних підприємствах.

57. Порядок складання штатного розпису театру.
58. Принципи організації роботи цехів художньо-постановочної частини театру.
59. Провідні майстри українського театру другої половини ХХ століття. Акторські персоналії, режисерські напрями, стенографічні здобутки, рух експериментальних пошуків).
60. Розмаїття творчо-організаційних форм українського театру сьогодні: визначення специфіки, здобутків, динаміки розвитку.
61. Софія київська. архітектура, мозаїка, фрески.
62. Способи організації глядацької аудиторії та реалізації театральних квитків.
63. Статут театру.
64. Сучасні інформаційні технології в театрі.
65. Творчий шлях першого українського стаціонарного театру Миколи Садовського в Києві.
66. Творчо-організаційні принципи театральної діяльності Леся Курбаса. Їх значення у подальшому розвитку національної театральної культури.
67. Творчо-організаційні характеристики українського театру корифеїв.
68. Театр в епоху високого середньовіччя. художньо-естетичні та організаційні аспекти функціонування.
69. Театр українських корифеїв.
70. Театральна критика та її значення у формуванні естетико-художніх принципів театральної культури.
71. Театральні фестивалі в культурному європейському просторі.
72. Фестивальний рух сьогодення: головні напрями та організаційні засади.
73. Формування та діяльність органів управління театральною справою в Україні. Історія та сучасність.
74. Художник-сценограф в сучасній виставі.
75. Чим, на ваш погляд, може пишатися український театр сьогодні?
76. Як ви оцінюєте театральну ситуацію вашого міста?
77. Які ви знаєте жанри циркового мистецтва.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-бальна шкала			
Незадовільно	Задовільно	Добре	Відмінно
Оцінка ECTS			
100-124 бали	125-149 балів	150-179 балів	180-200 балів
Вступник виявив повну відсутність уявлення про театральний процес як такий. Вступник не здатний логічно і доказово викласти свої думки. Він не може дати визначення базових понять з театрознавства, організації театральної справи, основ законодавства в галузі культури і мистецтва. У вступника відсутня уява, здатність до узагальнення в питаннях менеджменту, театральної критики, сучасного стану театру.	Вступник надав не чіткі відповіді на питання, що пов'язані з сучасним станом театральної справи, театрознавства, діяльністю керівника театру, менеджера театально-видовищного підприємства. Вступник виявив посередній рівень знань з предметів навчального плану спеціалізації організації театральної справи, певну обмеженість мобільності мислення, слабо виражені здібності до аналізу творчої та виробничо-фінансової діяльності театально-видовищних підприємств.	Вступником надані вірні відповіді, проте нечітко їх формулювання. Вступник виявив посередню здатність до аналізу сучасного стану театральної справи в Україні та за кордоном. Вступник допустив неточність у викладенні відповіді на питання, неконкретність формулювань базових понять з театрознавства, історії, теорії та організації театру.	Вступник повинен продемонструвати впевнені відповіді на поставлені питання. Він повинен виявити: - глибокі знання в галузі театрознавства (історія театру, теорія театру, організація і управління театром), організації виробничо-фінансової діяльності театально-видовищних підприємств, бухгалтерського обліку, інформаційних технологій в театрі; - вміння системно мислити і безпомилково аналізувати актуальні проблеми пов'язані з сучасним театральним процесом; - здатність до аналізу і узагальнень в законодавчій базі, пов'язаній з галуззю культури і мистецтва.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авторське право і суміжні права. Словник-довідник у 2-х томах за редакцією О. Д. Святоцького. – К., 2000.
2. Актуальні культурно-мистецькі проблеми. Організаційний аспект. – К., 2001.
3. Актуальні проблеми організації театральної справи: Тематичний збірник наукових праць. – К., 1994.
4. Алвін Г. Рейсс Кеш ін! Як залучати кошти для мистецтва. К., 2010.
5. Антонович Д. Триста років українського театру, 1619–1919. – Львів, 2001.
6. Безгін І. Д. Визначення рівня організації та керування творчо-виробничим процесом в театрі. – К., 1972.
7. Безгін І. Д. Мистецтво і ринок. – К., 2005.
8. Безгін І. Д., Семашко О.М., Ковтуненко В.І. Театр і глядач в сучасній соціокультурній реальності. – К., 2002.
9. Безгін І. Д., Семашко О.М., Юдова-Романова К. В. Глядач і театр: соціодинаміка взаємовідносин. – К., 2006.
10. Безгін О. І., Клименюк М. М., Кочарян І. С. Проблеми підготовки мистецьких кадрів. – К., 2006.
11. Бобошко Ю. М. Режисер Лесь Курбас. – К., 1987.
12. Брокет Оскар Г., Гільді Франклін. Історія театру. – Львів., 2014.
13. Ваніна І. Г. Українська Шекспіріана. – К., 1964.
14. Василько В. С. Микола Садовський та його театр. – К., 1962.
15. Веселовська Г. І. Театр Миколи Садовського (1907-1920). – К., 2018.
16. Владимірова Н. Західноєвропейський театр у динаміці культуротворчого процесу межі XIX-XX століть. – К., 2008.
17. Волошин І. О. Актор Щепкін на Україні. – К., 1988.
18. Вороний М.К. Театр і драма. – К., 1989.
19. Гаккебуш В. В. В сучасному польському театрі. – К., 1984.
20. Г. Гагоорт. Менеджмент мистецтва. Підприємницький стиль. – Львів: Літопис, 2008.
21. Єрмакова Н. Березільська культура. – К., 2012.
22. Захаревич М. Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка. Динаміка соціо-культурних перетворень 1920-2001 років. – Київ, 2015.
23. Історія українського театру. у 3-х томах. / Ред. кол. Г. А. Скрипник та ін. Від витоків до XX ст. – 2017.
24. Клековкін О. Мистецтво: Методологія дослідження. – К., 2017.
26. Коваль А. П. Ділове спілкування. – К., 1992.
27. Кознинский В., Фрезе Є. Художник і театр. – М., 1975.
28. Кольбер Ф. Маркетинг у сфері культури та мистецтва. – Львів., 2004.
29. Корнієнко Н.М. Український театр у переддень третього тисячоліття. Пошук. – К., 2000.
30. Ленглі. С. Театральний менеджмент і продюсерство. Американський досвід. – К., 2000.
31. Лягущенко А. Український театр. Видатні діячі та менеджмент / Андрій Лягущенко. — Київ : Мистецтво, 2021. — 431 с. : іл.
32. Мар'яненко І. О. Сцена, актори, ролі. – К., 1964.

33. Матеріальна підтримка культурних проєктів. Світовий досвід та можливості застосування в Україні. – К., 2010.
34. Остапенко Д. Концертна діяльність. Менеджмент. Навчально-методичний посібник. – К., 2021.
35. Оуен Лінет. Купівля і продаж авторських прав на літературні твори. -К., 1997.
36. Піскун І. Р. М. Л. Кропивницький – організатор, режисер, актор українського театру. – К., 2000.
37. Проскуряков В. І. Архітектура українського театру. Простір і дія. – Львів, 2001.
38. Театральний менеджмент – 25. – К., 1996.
39. Туркевич В. Д. Проблеми охорони інтелектуальної власності. // Актуальні культурно-мистецькі проблеми: Організаційний аспект. Київський інститут театального мистецтва. - К., 2001. - С. 29-50.
40. Український театр ХХ століття. – К., 2003.
41. Фіалко В. О. Театр України другої половини ХХ століття. Образна лексика. – К., 2016.